

pojechał z pielgrzymką do Fatimy i podarował sanktuarium fatimskiemu kulę, która przeszła jego ciało podczas zamachu w Rzymie. Było to wotum wdzięczności ofiarowane Maryi za uratowanie życia. Kulę umieszczono w koronie figury Matki Boskiej.

Aktorzy wychodzą na scenę i kłaniają się.

Bibliografia

1. L. Gonzaga da Fonseca, *Cuda Fatimy. Objawienie, kult i orędzie*, wyd. Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2007.
2. Tomasz Maria Dąbek, *Nabożeństwa Fatimskie*, wyd. Salwator, Kraków 2008.
3. Jan Drozd SDS, *Orędzie Niepokalanej. Historia objawień fatimskich*, wyd. Salwator, Kraków 2005.

Aneta Rayzacher-Majewska

„Maryjo, Królowo nasza”.

Montaż słowno-muzyczny z okazji Uroczystości Matki Bożej Królowej Polski

Zbliża się 3 maja. Kościół w Polsce będzie przeżywał Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski. Serca wszystkich Polaków kierują się ku Jasnej Górze, aby zaczerpnąć światła, pocieszenia i nadziei u swej Królowej i Matki, która w ciągu wieków stanowiła dla nich stały punkt odniesienia w przezwyciężaniu problemów osobistych, rodzinnych i społecznych.

Jan Paweł II podczas jednej z podróży apostolskich we Włoszech w Udine 3 maja 1992 r. powiedział: „Drodzy, łączymy się dzisiaj w sposób szczególny z naszymi rodakami w Ojczyźnie, z rodakami, którzy dzisiaj czczą Maryję jako Matkę i Królowę Polski. Jest to Jej główne święto – 3 Maja. Wspólnie z nimi się modlimy, uczestniczymy w Eucharystii, wspólnie z nimi słuchamy słowa Bożego: i Apokalipsy, i Listu św. Pawła do Kolosan i przede wszystkim tej zwiezłej Ewangelii, w której Apostoł i Ewangelista Jan zapisuje wielkie wydarzenie swojego życia. Utrwała ten moment, kiedy został przez Chrystusa oddany Jego własnej Matce jako syn; oddany, powierzony, zawierzony jako syn. Jezus powiedział: Oto Matka twoja (...) Oto syn Twój (J 19,26-27). I tak pośród modlitwy, rozważając słowo Boże, jak gdyby w wiekuistym przymacie patrzymy też na wydarzenia bliskie i dalekie z naszej historii”.

(śpiew)

Jest zakątek na tej ziemi, gdzie powracać każdy chce,
Gdzie króluje Jej oblicze, na nim cięte rysy dwie.
Wzrok ma smutny, zatroskany, jakby chciała prosić cię,
Byś w matczyną Jej opiekę oddał się.

Madonno, Czarna Madonno, jak dobrze Twym dzieckiem być.
O, pozwól, Czarna Madonno, w ramiona Twoje się skryć.

(wiersz)

Maryja Panna – piękna i czysta –
Przed Nią lud świata składa swe dłonie.
Według Tradycji Ewangelista

Łukasz przedstawił Ją na ikonie.
Mówią, że obraz ten namalował
Na blacie stołu Świętej Rodziny.
I tak Ojczyzny naszej Królowa
Patrzy na swoich podwładnych czyny.

(Jan Paweł II, fragment homilii podczas Mszy świętej z okazji jubileuszu sześćsetlecia obecności Cudownego Obrazu)

Obraz jasnogórski przynosi z sobą nowy znak obecności Matki Jezusa. Rzec można, że i sam Chrystus zostaje w nowy sposób zaproszony w nasze dzieje. Zostaje zaproszony, aby okazywał swoją zbawczą moc tak, jak po raz pierwszy okazał w Kanie Galilejskiej. W Kanie Galilejskiej Maryja mówi do sług weselnego przyjęcia: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Jasna Góra staje się szczególnym miejscem ewangelizacji. Słowo Dobrej Nowiny uzyskuje tutaj jakąś wyjątkową wyrazistość, a równocześnie zostaje jakby zapośredniczone przez Matkę. Maryja w Kanie Galilejskiej współpracuje ze swoim Synem. To samo dzieje się na Jasnej Górze.

(wiersz)

A kiedy obraz trafił do Polski?
W XIV wieku książę opolski
Klasztor paulinom chciał ufundować,
Więc Jasną Górę im подарował.
I Matki Boskiej dał wizerunek,
Aby w Maryi kraj miał ratunek.

(Jan Paweł II)

Poprzez wydarzenie z 966 roku, poprzez Chrzest, u początku naszych dziejów, Jezus Chrystus został zaproszony do Ojczyzny, jakby do polskiej Kany. I zaproszona z Nim przybyła od razu Matka Jego. Rok 1383 odsłania w naszych dziejach jakby nowy kształt tego zaproszenia.

(śpiew)

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo.
Ty za nami przemów słowo, Maryjo.
Ociemniałym skracaj mękę, niewytrwałym podaj rękę,
Twe królestwo weź w porękę, Maryjo.

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo.
Ty za nami przemów słowo, Maryjo.
Miej w opiece naród cały, który żyje dla Twej chwały.
Niech rozwija się wspaniały, Maryjo.

(wiersz)

O, Jasnogórska śliczna Panienko!
Kraj nasz rozbrzmiewa od lat podzięką.
Od kiedyś tylko tu zagościła

Chronisz i strzeżesz nas, Panno miła.
Rządziłaś Polską wspólnie z królami,
Kraj uchroniłaś przed Tatarami.
Byłaś ratunkiem w „potopie szwedzkim”
Na Jasnej górze – z ojcem Kordeckim.
Konfederaci – Twoi żołnierze –
Wytrwali dzięki w moc Twoją wierze.
Byłaś Patronką niepodległości,
Kiedy na mapach kraj nasz nie gościł.
A w Twoje święto – przez Cud nad Wisłą –
Nowe nadziei światło rozbłysło.
Jesteś, pamiętasz, czuwasz nad nami
I nad naszego kraju dziejami.

(Jan Paweł II, Jasna Góra, 4 czerwca 1979 r.)

Jasna Góra jest sanktuarium Narodu. Trzeba przykładąć ucho do tego świętego Miejsca, aby czuć, jak bije serce Narodu w Sercu Matki. Biję zaś ono, jak wiemy, wszystkimi tonami dziejów, wszystkimi odgłosami życia. Ileż razy biło jękiem polskich cierpień dziejowych! Ale również okrzykami radości i zwycięstwa! Można na różne sposoby pisać dzieje Polski, zwłaszcza ostatnich stuleci, można je interpretować wedle wielorakiego klucza. Jeśli jednakże chcemy dowiedzieć się, jak płyną te dzieje w sercach Polaków, trzeba przyjść tutaj. Trzeba przyłożyć ucho do tego Miejsca. Trzeba usłyszeć echo całego życia Narodu w Sercu Jego Matki i Królowej!

(wiersz)

Co każdy w sercu czuł osobiście,
Wyznał Maryi to jeden człowiek.
Król Jan Kazimierz – ślub uroczyste
Bogurodzicy złożył we Lwowie.
Obrał Maryję Polski Królową,
Prosił o pomoc dla swego kraju,
Sam przyrzeczenia królewskie słowo
służenia Bogu i Matce dając.

(Jan Paweł II, Modlitwa do Jasnogórskiej Królowej Polski z okazji jubileuszu sześćsetlecia, 5 maja 1982 r.)

Jako Królową Polski wzywamy Cię, Bogarodzico, od roku 1956, kiedy to po pamiętnym „potopie” nazwał Cię tym wezwaniem król polski Jan Kazimierz, oddając „pod Twą obronę” swoje ziemskie królestwo. W ten sposób Ty, która weszłaś w nasze dzieje od początków tysiąclecia Polski, trwasz w nich od trzech z górą stuleci jako Królowa.

O Pani Jasnogórska! Bądź ciągle z nami! Zapisuj coraz to nowe daty w macierzyńskim Sercu Królowej Polski.

(śpiew)

Święta Maryjo, Królowo
Naszych codziennych spraw.
Prowadź nas jasną drogą,
Prowadź nas jasną drogą

Aż do niebieskich bram.
Prowadź nas jasną drogą,
Prowadź nas jasną drogą
Aż do niebieskich bram.

(wiersz)

Maryja – Polski Królowa,
Jej zamek – na Jasnej Górze.
Tu „Matko nasza” brzmia słowa,
Pełne pielgrzymów podwórze.
Spieszą tu wszyscy poddani –
Radośni, chorzy, strapieni,
By przed obliczem swej Pani
Swoją los zawierzyć, odmienić.
To serce miast – Częstochowa,
Serc ludzkich chór jej wtóruje.
Nasza stolica duchowa,
Gdzie Matka Boża króluje.

(Jan Paweł II, do Pielgrzymów z Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego, Jasna Góra, 6 czerwca 1979 r.)

Jasna Góra stała się stolicą duchową Polski, do której ze wszystkich stron ojczystej ziemi podążają pielgrzymi, aby odnaleźć tutaj jedność z Chrystusem Panem poprzez serce Jego Matki. Wizerunek jasnogórski stał się na całym świecie znakiem duchowej jedności Polaków. Jest to równocześnie jakby znak rozpoznawczy naszej duchowości.

(wiersz)

Jest w każdy wieczór wezwanie,
Pełna miłości odpowiedź.
Obecność, pamięć, czuwanie –
Kto dziś Maryi odpowie?

Niech każdy dzisiaj uklęknie,
Rodaków zbierze się wielu,
By Matce dziękować pięknie
Na Jasnogórskim Apelu!

(Jan Paweł II, Apel Jasnogórski, Częstochowa, 5 czerwca 1979 r.)

Moi Drodzy! Oby Apel Jasnogórski nie przestał być naszą modlitwą i naszym programem. Modlitwą i programem polskich rodzin. Wiemy, że rodzina jest pierwszą i podstawową ludzką wspólnotą. Jest środowiskiem życia i środowiskiem miłości.

O jakże bardzo pragnę, Drodzy Rodacy, jakże bardzo pragnę tego, ażeby w programie tym wypełniał się z dnia na dzień i z roku na rok Apel Jasnogórski – modlitwa polskich serc. Jestem przy Tobie, pamiętam, czuwać – ażeby to nasze wołanie przed Bogurodzicą sprawdziło się tam, gdzie najbardziej tego potrzeba.

(śpiew)

Maryjo, Królowo Polski. Maryjo, Królowo Polski.
Jestem przy Tobie, pamiętam o Tobie i czuwam na każdy czas. /x2

Maryjo, jesteście młodzi. Maryjo, jesteście młodzi.
Już dzisiaj zależy od polskiej młodzieży następne tysiąc lat. /x2

Maryjo, Królowo nasza. Maryjo, Królowo nasza.
Ciebie prosimy, uświęcaj rodziny, uświęcaj każdego z nas. /x2
